

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติเรก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๘-๔๐/๒๕๕๒

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลจังหวัดสุพรรณบุรีส่งความเห็นตามคำร้องของจำเลย ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลจังหวัดสุพรรณบุรีส่งความเห็นตามคำร้องของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวมสามคำร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ประกาศกำหนดดอกเบี้ยอัตราสูงสุดของโจทก์ภายใต้ประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อเรียกเก็บดอกเบี้ยอัตราสูงสุดจากจำเลยเป็นประกาศที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ตามคำร้องปรากฏว่า ธนาคารกรุงเทพ ฯ พาณิชยการ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ในคดีแพ่ง ๒ คดี และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรีในคดีแพ่ง ๑ คดี ได้ความดังนี้

๑) ธนาคารกรุงเทพ ฯ พาณิชยการ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้อง นายสมชาย ชัยศรีชวลา เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๖๑๕๑/๒๕๕๑ ข้อยา บัญชีเดินสะพัด กู้ยืม ตัวเงิน บังคับจำนอง โดยให้จำเลยชำระหนี้ที่ค้างชำระและให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี ของต้นเงินนับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จสิ้นด้วย

จำเลยให้การปฏิเสธและโต้แย้งว่า โจทก์ฟ้องบังคับให้จำเลยชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี ในกรณีผิดนัดชำระหนี้ นั้น ขัดต่อกฎหมายเพราะโจทก์เรียกร้องดอกเบี้ยเกินกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญา ฟ้องของโจทก์เกี่ยวกับดอกเบี้ยจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ

๒) ธนาคารกรุงเทพ ฯ พาณิชยการ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้อง บริษัท พินิจสมบัติ จำกัด ที่ ๑, นายเกริกเกียรติ ชาลีจันทร์ ที่ ๒, ร้อยเอก หม่อมราชวงศ์ดำรงเดช ดิศกุล ที่ ๓ นายพงศ์พินิจ อินทรทูต ที่ ๔, หม่อมหลวงรองฤทธิ์ ปราโมช ที่ ๕ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๗๑๗๓/๒๕๕๑ ข้อยา ผิดสัญญา ตัวสัญญาใช้เงิน ค่าประกันค่าเสียหาย ให้จำเลยที่ ๑-๕ ร่วมกันหรือแทนกันชำระหนี้ที่ค้างชำระและให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี ของต้นเงินนับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระให้เสร็จสิ้นด้วย

จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ สำหรับจำเลยที่ ๑-๔ ซึ่งเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า โจทก์ฟ้องบังคับให้จำเลยชำระดอกเบี้ยให้โจทก์ในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี ในกรณีผิดนัดชำระหนี้ นั้น ขัดต่อกฎหมายเพราะโจทก์เรียกดอกเบี้ยจากจำเลยเกินกว่าที่กำหนดไว้ในตัวสัญญาใช้เงิน ฟ้องโจทก์เกี่ยวกับดอกเบี้ยจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญและเห็นว่าประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยอัตราสูงสุดของโจทก์ภายใต้ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อเรียกเก็บดอกเบี้ยอัตราสูงสุดจากจำเลยที่ ๑-๔ ซึ่งศาลจะนำมาใช้บังคับแก่คดีเป็นประกาศที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญอีกด้วย

๓) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้อง นายแดง สว่างศรี เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๗๒/๒๕๔๑ ข้อหา กู้เบิกเงินเกินบัญชี บังคับจำนอง โดยให้จำเลยชำระหนี้เบิกเงินเกินบัญชีตามจำนวนที่ค้างชำระและดอกเบี้ยถึงวันฟ้อง และให้จำเลยชำระดอกเบี้ยแก่โจทก์ในอัตราร้อยละ ๒๐.๒๕ ต่อปี ของต้นเงินนับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จสิ้น

จำเลยให้การปฏิเสธ โดยเฉพาะประเด็นการคิดดอกเบี้ยซึ่งโจทก์เรียกดอกเบี้ยระหว่างผิดนัดในอัตราร้อยละ ๒๐.๒๕ ต่อปี เกินกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญา จำเลยเห็นว่าโจทก์ไม่มีอำนาจคิดอัตราดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี ทั้งนี้ เพราะพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน ฯ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี แต่โจทก์กลับประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยเอง ดังนั้น ประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงสุด (ร้อยละ ๒๐.๒๕) ของโจทก์ภายใต้ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยดังกล่าวจำเลยเห็นว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่าประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดของโจทก์ภายใต้ประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อเรียกเก็บดอกเบี้ยอัตราสูงสุดจากจำเลยเป็นประกาศที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาคำร้องทั้งสามคำร้องแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยอย่างเดียวกัน จึงให้รวมการพิจารณาเข้าด้วยกัน มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า ประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงสุดของธนาคารพาณิชย์ที่ออกโดยอาศัยประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องการกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ยและส่วนลด ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๖ เป็นประกาศต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ หรือไม่

ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นตามคำร้องทั้งสามคำร้องที่ขอให้พิจารณาวินิจฉัยนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๔/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๒ ว่าประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ยและส่วนลด ลงวันที่ ๒๐

ตุลาคม ๒๕๓๖ เป็นประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และมีผลใช้บังคับได้เท่าที่อยู่ในขอบเขตของพระราชบัญญัตินั้นๆ แต่มิได้ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยให้ได้ว่ารวมทั้งประกาศธนาคารกรุงเทพ ฯ พาณิชยการ จำกัด (มหาชน) ประกาศธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ดังกล่าวก็มีใช้ประกาศของทางราชการ ซึ่งไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ด้วย เทียบเคียงได้กับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔/๒๕๔๒ เช่นกัน จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก

โดยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงให้ยกคำร้อง

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ